

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1989

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
204

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1863. Άρση των συνεπειών του εμφυλίου πολέμου 1944-1949 1

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

468. Ρύθμιση θεμάτων Προσωπικού των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, των Σχολών Νηπιαγωγών και των Εκκλησιαστικών Παιδαγωγικών Ακαδημιών 2
469. Ίδρυση ενορίας του Ιερού Ενοριακού Ναού Υπεραγίας Θεοτόκου Ευαγγελιστρίας - Τσάρου της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας και Παξών 3
470. Τροποποίηση του Π.Δ. 451/1988 «Συμβούλια για τις εκκρεμείς υποθέσεις του αστυνομικού προσωπικού της πρώτης Ελληνικής Χωροφυλακής και Αστυνομίας Πόλεων, ως και της Ελληνικής Αστυνομίας» (Α-205) 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1863

Άρση των συνεπειών του εμφυλίου πολέμου 1944-1949.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που φήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

1. Η περίοδος από την αποχώρηση των Στρατευμάτων κατοχής μέχρι 31.12.1949 αναγνωρίζεται ως «περίοδος εμφυλίου πολέμου».

2. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται ο όρος «συμμοριτοπόλεμος» αντικαθίσταται με τον όρο «εμφύλιος πόλεμος» και όπου «συμμοριτες» με τον όρο «Δημοκρατικός Στρατός».

3. Διατάξεις συντακτικών πράξεων, ψηφισμάτων, νόμων, διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων, που είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος καταργούνται.

Άρθρο 2

Αίρονται οι οποιοδήποτε συνέπειες από καταδικές αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης και όσων έλαβαν μέρος στον εμφύλιο πόλεμο που επιβλήθηκαν από κακουργολογία, εφετεία, τακτικά ή έκτακτα στρατοδικεία, ναυτοδικεία ή αεροδικεία για πράξεις που είχαν σχέση με τη συμμετοχή τους στην Εθνική Αντίσταση και τον εμφύλιο πόλεμο καθώς επίσης με τα κοινωνικά τους φρονήματα και γενικότερα με την κατά δια-

στήματα πολιτική ανωμαλία από την απελευθέρωση και μέχρι 24 Ιουλίου 1974, οι δε ποινές διαγράφονται από τα δελτία του ποινικού μητρώου.

Άρθρο 3

1. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο κατά τις διατάξεις των άρθρων 2 έως 14 του Ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73) έχουν όσοι είχαν ενταχθεί σε ανταρτικές ομάδες ή οργανώσεις του άρθρου 9 του Ν. 1285/1982 ή στο «Δημοκρατικό Στρατό» και κατέστησαν διαρκώς ανίκανοι συνεπεία οποιοδήποτε παθήματος, τραύματος ή νόσου που οφείλεται αποκλειστικά στις εμφύλιες συγκρούσεις ή συμπλοκές ή σε βίαια περιστατικά ή σε αντίποινα ή σε κακουχίες κατά τη διάρκεια της φυλάκισης ή σε εκτόπιση ή σε εξορίες, για τη δράση τους ή τα κοινωνικά τους φρονήματα, εφ' όσον αποδεδειγμένα το πάθημα έχει άμεση σχέση με τις συγκρούσεις αυτές και εφ' όσον αυτό έλαβε χώρα καθόλο το χρονικό διάστημα από την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής μέχρι τη λήξη του εμφυλίου πολέμου ή και μετά τη λήξη του ή εφ' όσον κατέστησαν ανίκανοι συνεπεία νόσου που οφείλεται σε κακουχίες ή σε εκτοπίσεις ή σε εξορίες.

2. Η νόσος πρέπει, στην τελευταία αυτή περίπτωση, να εκδηλώθηκε κατά τη διάρκεια των γεγονότων αυτών ή μέσα σε ένα εξάμηνο από τη λήξη τους.

3. Η ένταξη στις ανταρτικές ομάδες ή οργανώσεις του άρθρου 9 του Ν. 1285/1982 αποδεικνύεται με πιστοποιητικό αγωνιστή της εθνικής αντίστασης του άρθρου 10 του Π.Δ. 379/1983 (ΦΕΚ 136), η δε ένταξη στο «Δημοκρατικό Στρατό» με οποιοδήποτε επίσημο στοιχείο ή αν λείπουν στοιχεία, με ένορκη βεβαίωση δύο μαρτύρων ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου.

Άρθρο 4

1. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξιοδότηση των πολιτών από τον άμαχο πληθυσμό έχουν όσοι δεν είχαν ενταχθεί σε ανταρτικές ομάδες ή οργανώσεις ή στο «Δημοκρατικό Στρατό» και κατέστησαν διαρκώς ανίκανοι συνεπεία τραύματος που οφείλεται αποκλειστικά στις εμφύλιες συγκρούσεις ή συμπλοκές ή σε βίαια περιστατικά ή σε αντίποινα, εφ' όσον τα γεγονότα αυτά έλαβαν χώρα στο χρονικό διάστημα από την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής μέχρι τη λήξη του εμφυλίου πολέμου, καθώς και από έκρηξη βλημάτων ή εκρηκτικών μηχανημάτων κάθε είδους, που τοποθετήθηκαν ή εγκαταλείφθηκαν από τον «Εθνικό» ή το «Δημοκρατικό Στρατό» ή από άλλες ένοπλες οργανώσεις και αν ακόμη ο τραυματισμός αυτός επήλθε μετά τη λήξη των εμφύλιων συγκρούσεων.

2. Επίσης δικαιούνται σύνταξη και όσοι από τους αναφερόμενους στην προηγούμενη παράγραφο κατέστησαν ανίκανοι συνεπεία νόσου που οφείλεται αποκλειστικά σε κακουχίες κατά τη διάρκεια της φυλάκισης ή αιχμαλωσίας ή εκτόπισης ή εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ή σε εξορίες, για τη δράση τους ή τα κοινωνικά τους φρονήματα, έστω και αν τα γεγονότα αυτά έλαβαν χώρα μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου. Η νόσος πρέπει να εκδηλώθηκε κατά τη διάρκεια των γεγονότων αυτών ή μέσα σε ένα εξάμηνο από τη λήξη τους.

3. Η σύνταξη που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού χορηγείται εφ' όσον το ποσοστό μείωσης της ικανότητας για εργασία ανέρχεται τουλάχιστον σε 25%.

Άρθρο 5

1. Όσοι θεμελιώνουν δικαίωμα για συνταξιοδότηση με βάση τις διατάξεις του παρόντος, έχουν δε θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα για την ίδια αιτία με βάση άλλες διατάξεις, δικαιούνται να επιλέξουν τη μία από τις δύο συντάξεις.

2. Δικαίωμα σύνταξης κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού έχουν και οι χήρες, οι γονείς, τα ανάπηρα τέκνα και οι ανάπηρες άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες ή αδελφές με ποσοστό αναπηρίας άνω του 67%, όσων από τους αναφερόμενους στα άρθρα 3 και 4 του νόμου αυτού σκοτώθηκαν ή εκτελέστηκαν ή πέθαναν ή εξαφανίστηκαν, καθώς και όσων πεθαίνουν μετά την απόκτηση δικαιώματος σύνταξης ή, ενώ είχαν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, πέθαναν μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού ή και μετά από αυτήν, χωρίς να έχουν αναγνωρίσει δικαίωμα σύνταξης, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων που ισχύουν για τις οικογένειες αναπήρων πολέμου οπλιτών.

3. Ως προς το ποσό της σύνταξης και τα επιδόματα ανικανότητας των δικαιούχων του άρθρου 4 του νόμου αυτού, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 80 και 105 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως ισχύουν για τους ανάπηρους πολίτες από τον άμαχο πληθυσμό.

4. Ως προς την απόδειξη του τραυματισμού και του είδους του παθήματος, τη σχέση του με τα γεγονότα που κατά τα άρθρα 3 και 4 του νόμου αυτού παρέχουν δικαίωμα σύνταξης, το όργανο που προσδιορίζει το ποσοστό αναπηρίας, το συντάξιμο ποσοστό ανικανότητας, την απόδειξη του θανάτου, τη διαδικασία απονομής της σύνταξης και τα δικαιολογητικά, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 3, 5, 7, 8, 12, 13 και 14 του Ν. 1543/1985. Πιστοποιητικό αγωνιστή εθνικής αντίστασης υποβάλλεται όπου απαιτείται.

5. Τα οικονομικά αποτελέσματα από την εφαρμογή του νόμου αυτού αρχίζουν από την 1η του επόμενου μήνα μετά την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση.

Άρθρο 6

Η ισχύς αυτού του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 1989

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Φ. ΚΟΥΒΕΛΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 1989

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Φ. ΚΟΥΒΕΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 468

Ρύθμιση θεμάτων Προσωπικού των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, των Σχολών Νηπιαγωγών και των Εκκλησιαστικών Παιδαγωγικών Ακαδημιών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 46, παρ. 3 του νόμου 1268/82 (ΦΕΚ 87 τ.Α').

2. Την αριθ. 568/1989 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Προσωρινές θέσεις Ειδικών Παρέδρων

1. Από την ημέρα δημοσίευσής του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος καταργούνται όλες οι οργανικές θέσεις του εκπαιδευτικού προσωπικού των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, των Σχολών Νηπιαγωγών και των Εκκλησιαστικών Παιδαγωγικών Ακαδημιών.

2. Συνιστώνται οι εξής προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ειδικών παρέδρων στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο:

I. Σαράντα μία (41) θέσεις Παιδαγωγών.

II. Ένδεκα (11) θέσεις Θεολόγων.

III. Δεκατέσσερις (14) θέσεις Φιλολόγων.

IV. Έξι (6) θέσεις Μαθηματικών.

V. Δέκα (10) θέσεις Φυσικών.

VI. Τέσσερις (4) θέσεις Τεχνικών.

VII. Μία (1) θέση Αγγλικής Φιλολογίας.

VIII. Μία (1) θέση Γεωπόνου.

IX. Επτά (7) θέσεις Σωματικής Αγωγής.

X. Εννέα (9) θέσεις Οικιακής Οικονομίας.

IX. Οκτώ (8) θέσεις Νομικής.

3. Τις θέσεις της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνουν αυτοδικαίως οι μόνιμοι καθηγητές των Παιδαγωγικών Ακαδημιών, Σχολών Νηπιαγωγών και Εκκλησιαστικών Παιδαγωγικών Ακαδημιών από την ημέρα δημοσίευσής του παρόντος, οι οποίοι ασκούν τα ίδια καθήκοντα με εκείνα των Παρέδρων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου με θητεία.

4. Οι καθηγητές της προηγούμενης παραγράφου λαμβάνουν τις κάθε είδους αποδοχές και επιδόματα του Επίκουρου Καθηγητή Α.Ε.Ι., όπως αυτές προσδιορίζονται από την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία. Τις ίδιες αποδοχές και επιδόματα λαμβάνουν και οι μόνιμοι καθηγητές της διατηρούμενης Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης.

5. Ο χρόνος προϋπηρεσίας των παραπάνω καθηγητών υπολογίζεται, ως προς όλες τις συνέπειες, ως χρόνος υπηρεσίας στη θέση που καταλαμβάνουν.

6. Οι συνιστώμενες με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου θέσεις καταργούνται με την κατά ποιονδήποτε τρόπο αποχώρηση από την Υπηρεσία όσων τις κατέχουν.

7. Όσοι καταλαμβάνουν τις θέσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου μπορούν να διατίθενται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και μετά από γνώμη του Συντονιστικού Συμβουλίου του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και αίτηση του κάθε ενδιαφερόμενου, για τη διδασκαλία μαθημάτων της ειδικότητάς τους ή ερευνητικό έργο, ως εξής:

α) Στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.).

β) Στα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.).

γ) Στο Μαράσλειο Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης (Μ.Δ.Δ.Ε.).

δ) Στα Περιφερειακά Επιμορφωτικά Κέντρα (Π.Ε.Κ.), ή Σχολές Επιμόρφωσης (ΣΕΛΜΕ, ΣΕΛΔΕ).

ε) Στη Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε.

στ) Στη Χαροκόπειο Ανωτάτη Σχολή Οικιακής Οικονομίας.

ζ) Στις Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές.

Η διάθεση των Ειδικών Παρέδρων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στα ανωτέρω Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, γίνεται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

8. Κατ' εξαίρεση το μόνιμο διδακτικό προσωπικό των Π. Ακαδημιών Λαμίας, Λάρισας, Μυτιλήνης, Τριπόλεως και Φλώρινας και της Σχολής Νηπ/γών Καρδίτσας που υπηρετεί σ' αυτές κατά το Ακαδημαϊκό έτος 1988-89, εξακολουθεί να προσφέρει υπηρεσία στις Σχολές αυτές μέχρι την οριστική παύση της λειτουργίας τους.

Άρθρο 2

Προσωρινές θέσεις για τους καθηγητές της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας

1. Επιπλέον των θέσεων του άρθρου 1, συνιστώνται και οι εξής προσωρινές προσωποπαγείς θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας.